

• De sport wordt maar door tweehonderd Nederlanders beoefend.

• Team Nederland rijdt voor Stichting Doe Een Wens.

• Snelheden van boven de 100 km/u kunnen worden gehaald. FOTO'S PRIVÉCOLLECTIE

ROOSDALERS DOEN ALS EERSTE NEDERLANDERS MEE AAN ULTIEME KITEBUGGYRACE

"Wij onze wens, zij hun wens"

Met een klein open driewielertje laag bij de grond scheuren over zandige wegen met als motor een vlieger die enkele tientallen meters in de hemel wordt getrokken door de wind. Snelheden van boven de 80 km/u zijn geen uitzondering. Saillant detail is dat je amper remmen hebt. De naam van deze sport: kitebuggyen. Slechts tweehonderd Nederlanders beoefenen deze sport waaronder Jeroen Potters (35) en Alwin Brandt (40) uit Roosendaal. Zij zijn helemaal verzot op snelheid en extremiteit. Het kan ze niet hard genoeg gaan. Nu gaan ze de ultieme uitdaging aan. Ze doen mee aan de Transat des Sables. De twee vormen Team Nederland en zijn de eerste Nederlanders die meedoen aan deze zwaarste en meest meedogenloze race. Waarom ze het doen? Voor de kick, voor het avontuur en voor de wensen van kinderen met een levensbedreigende ziekte.

Door Björn van Empel

Achter een huis aan de Gastelseweg in Roosendaal komt een klein schuurtje tevoorschijn. Zo lijkt het, want bij binnenkomst zit het er een stuk ruimer uit, al staat het tot de laatste vierkante centimeter vol met allerlei soorten banden, rugzakken vol vliegers, twee klaar voor gebruik staande buggy's en velerlei spullen die in elke schuur thuishoren. Hier in dit schuurtje wordt voor de beste kitebuggy'ers van Nederland het materiaal gemaakt. Trots als een pauw zijn de twee snelheidsduivels op dat feit. Net zo trots zijn ze op hun deelname aan de Tansat die wordt gehouden van 20 tot 27 mei. Dat duurt nog even, maar de voorbereidingen en trainingen zijn al in volle gang. Het grote blauwe spandoek verraadt meteen dat er een goed doel achter zit. Voor Stichting Doe Een Wens zullen Ozzy en Ali Babba, de bijnamen van Jeroen en Alwin, in zes dagen zeshonderd kilometer met de kitebuggy racen over het verraderlijke terrein van de Sahara van Marokko.

Been

Jeroen is altijd al een scheurneus geweest. Het kostte hem zijn rechterbeen. "Dertien jaar geleden heb ik een motorongeluk gehad. Dat veranderde mijn leven." Maar de nog altijd vrolijke Brabander is blijven denken aan zijn passie. "Ik wilde toch iets blijven doen wat het uiterste van je vergt. Ik ben toen begonnen met powerkiten. Dat is met een enorm grote vlieger jezelf meters ver door de lucht laten slingeren. Maar op een gegeven moment zag ik ze met van die karretjes aan komen. Dat wilde ik ook. Dus ik heb zelf zo'n buggy'tje gebouwd en dan is het proberen geblazen." Via de zwager van Alwin zijn de twee waaghalzen met elkaar in contact gekomen. Beiden zijn een kleine vijf jaar druk in de weer met deze zeldzaam beoefende sport en de laatste twee jaar doen ze mee aan wedstrijden. Jeroen is onlangs nog zesde geworden bij de Nederlands Kampioenschappen. "Het is verschrikkelijk leuk", beaamt Alwin. "Echt heel verslavend."

Nederlandse stranden

Geruisloos snelheden bereiken tot 100 km/u in een klein driewielertje is niet voor mietjes. Windenergie wordt door deze mannen wel tot het maximale benut. Soms zweven ze en zijn ze heel even van de grond. "Een heerlijk gevoel", vertelt Jeroen. "Er zijn ook snelheden gemeten van 130 km/u, maar die heb ik nooit mogen halen. Vergis je niet; omdat je zo laag bij de grond zit en de kracht van de vlieger in je handen voelt, is de gevoelswaarde misschien wel het dubbele van de echte snelheid. Maar daardoor kan je ook goed hard onderuit gaan", zegt Jeroen uit ervaring. Het is dus ook nog een redelijk gevaarlijk sport. "Ja, maar dat hoort erbij. Dat maakt het nu zo ontzettend spannend", zegt hij. Trainen doen de twee mannen aan de Nederlandse stranden.

En op dit moment, zo'n vier maanden voor de race, zijn ze daar elk weekend te vinden. Het is dus hard werken voor de helden. "Zo'n beetje elk weekend zijn wij daar te vinden. Maar we rijden ook weleens naar Frankrijk of Denemarken. Daar kun je heerlijk rijden", zegt Jeroen.

Vliegers

De vliegers die kitebuggyers gebruiken zijn niet de standaard maatjes waarmee een vader zijn zoon meeneemt naar het park om eventjes een vliegtje op te laten. Nee, daar komt wel wat meer bij kijken. "Zo heb je vliegers van twee tot veertien vierkante meter. Welke je gebruikt ligt aan veel factoren. Dat ligt aan de wind, aan je lichaamsgevoel, aan het parcours. Je stuurt er ook mee, maar dat doe je vooral met de buggy's. Met je voeten. In mijn geval dan met één voet. Een harnas is nodig voor de vlieger. Je houdt zoveel kracht vast in je handen." Aangezien de wind niet gaat liggen op commando, is remmen misschien wel de heftigste en zwaarste manoeuvre. "Je gooit je buggy dan helemaal dwars", gooit Jeroen zijn kont in de zijkant van de stoel om een beeld te creëren.

Informatie en sponsoring

De tocht van het team Transat 2006 en het steunen van de Stichting Doe Een Wens kan, volgens Jeroen en Alwin, alleen een succes worden dankzij sponsors.

"Hoewel wij enorm veel enthousiaste mensen spreken blijven wij natuurlijk op zoek naar financiële sponsors." Wilt u financieel steunen dan kan dat op **gironummer 122.82.72 o.v.v. transat 2006**.

Ook voor bedrijven zijn er sponsormogelijkheden. Verschillende pakketten zijn samengesteld om u makkelijk te laten kiezen.

Sponsor de twee en help hen hun droom verwezenlijken zodat kinderen met een onzekere toekomst ook hun droom kunnen laten uitkomen.

Kijk daarom ook eens op de website van Jeroen Potters en Alwin Brandt: www.transatdessables.nl.

"En met een speciale techniek haal je de wind uit de vlieger." Twee vrienden halen ondertussen dat Jeroen vertelt een vlieger uit een van de rugzakken. Het gele gevaarte is al fors en zou bij een lekker windje een lichtgewicht makkelijk enkele meters de lucht in slingeren. "Deze is de kleinste", wordt meteen gezegd. De grootste zou bijna de hele schuur in beslag nemen, stelt een van de aanwezigen vast. Die is zo'n negen meter lang.

De Transat

De Transat is een race waarbij je in zes etappes door 600 kilometer Sahara scheurt met alleen door wind aangedreven voertuigen zoals strandzeilers, kitebuggy's en speedzeilers als deelnemers. Dit originele sportevenement is de ultieme kick voor elke 'vastelandzeiler'.

De deelnemers trekken door een oceaan van zand en door de magische Afrikaanse Sahara. "Het is een hele spannende route. Het is ook een van de gevaarlijkste etappes bij Parijs-Dakar, de motorrally. Het vergt een stuk navigatie, uithoudingsvermogen en stuurmanskunst", doet Jeroen uit de doeken. De zevende Transat des Sables zal plaatsvinden in het prachtige landschap van Zuid-Marokko van 20 tot 27 mei 2006. De weeromstandigheden en het terrein lijken perfect, maar niets is minder waar.

Overdag kan het vijftig graden zijn en 's nachts kan het vriezen. "En dan lekker slapen in een tentje hè", aldus de die-hard. "Het lek rijden van een wiel of het breken van een as komt veelvuldig voor en zandstormen zijn ook geen uitzondering.

Dat maakt deze wedstrijd dan ook tot een wedstrijd van uithoudingsvermogen. Het slechtste stukje aarde hebben ze aan Marokko gegeven", grapt Jeroen over het woestijngebied waar ze doorheen moeten. Alwin, de mindere prater van de twee, heeft dan ook maar één taak. "Uitrijden. Dat is onze opdracht."

Doe een wens

Beide rijden niet alleen voor hun eigen kick mee. Elke kilometer is geld waard voor Stichting Doe Een Wens. "Je kunt ons per kilometer sponsoren.

Minimaal vijf euro en je kan zelf bepalen hoeveel kilometers je wilt geven.

Elke donatie is welkom. Alles wat we overhouden, na de kosten te hebben betaald, schenken we aan deze geweldige Stichting.

Zelf hebben we ook kinderen en als hen iets overkomt, wil je ook dat ze flink verwend worden. Daarom hopen we zoveel mogelijk geld in te zamelen", omschrijft Jeroen zijn beweegredenen. Alwin heeft minder woorden nodig: "Wij onze wens, zij hun wens."

"Het is een droom van iedere buggyrijder. Als wij die kunnen bewerkstelligen, hopen we ook dat we voor deze kinderen hun dromen kunnen laten uitkomen", vult Jeroen aan.

• Jeroen Potter in de buggy en Alwin Brandt gaan de zwaarste kitebuggyrace, de Transat, proberen uit te rijden. FOTO BJÖRN VAN EMPEL

Stichting Doe Een Wens

Alle kinderen hebben hartenwensen. Iets waar ze van dromen, waar ze naar uitkijken. Ook kinderen die een onzekere toekomst hebben; kinderen met een levensbedreigende ziekte.

Om ervoor te zorgen dat zij even alles kunnen vergeten, even onbezorgd en blij het leven tegemoet kunnen zien laat Stichting Doe Een Wens ze iets heel speciaals beleven. Doe Een Wens vervult de liefste wens van kinderen van 3 tot 18 jaar met een levensbedreigende ziekte. Door het vervullen van een wens, wil Doe Een Wens blijdschap en kracht brengen in een moeilijke periode; even weg van ziekenhuis, behandeling en doktoren. De Stichting neemt niet alleen de organisatie van de wensvervulling op zich, maar betaalt ook alle kosten die aan een wens verbonden zijn.

Doe Een Wens Stichting Nederland is een vrijwilligersorganisatie. Ruim 225 vrijwilligers zetten zich, soms bijna dagelijks, in voor Doe Een Wens. Het kantoor in Woerden, met een achttal medewerkers, coördineert alle activiteiten. Daarnaast is er een Bestuur. Dankzij de Stichting hebben in 2004 ruim tweehonderd kinderen hun wens zien uitkomen. Doneren kan door geld over te maken op bankrekening 36.60.21.222 ten name van de Doe Een Wens Stichting Nederland in Woerden.